

ПРИЧЕ

О ЖИВОЏИЊАМА
ЗА

Лаку Ноћ

70 прича од 5 минућа

илустровала Ана Ланг

САДРЖАЈ

УВОД	6	ПЕТЛИЋ И ДИЈАМАНТСКИ НОВЧИЋ	56
СПОРАЗУМ МАЧАКА И МИШЕВА	8	ЗЕЦ И ЛАВ	58
СИТИ ВУК	10	ВРАНА И КРЧАГ	60
ЛИСИЦА И ЛЕОПАРД	12	ЖАБА И ЛИСИЦА	62
ЛУКАВА КОРЊАЧА	14	ЗЕВС И КОРЊАЧА	64
МИШИЦИН БРАК	16	ЛИСИЦА И ОКЛОПНИК	66
МАША И МЕДВЕД	18	АНТИЛОПА И ЛЕОПАРД	70
ХАЛАПЉИВА ЛИСИЦА	20	ЛЕОПАРД И КАЛУЂЕР	72
ВЕЛИКИ СЛОН	22	КАКО ЈЕ НАСТАЛА КИША	74
ВУК И ЛИСИЦА	24	ВУК И ЖДРАЛ	76
КОЛИБРИ И БОЈА ПТИЦА	26	КУМА ЛИСИЦА	78
СЛОН И МРАВ	28	МРАВ И ГОЛУБИЦА	80
МАЈМУН, МУДРИ СУДИЈА	30	КАКО ЈЕ МАЧКИНОМ КРИВИЦОМ ЗЕЦ ОСТАО БЕЗ СВОГ ДУГОГ РЕПА ...	82
ПОТЕЗАЊЕ КОНОПЦА	32	ЛЕОПАРД, ЖИРАФА И ЗЕЦ	84
КОЊ И ЛИСИЦА	38	ПОТОП	86
ВЕРНЕ ЖИВОТИЊЕ	42	КОЊ, ВО, ПАС И ЧОВЕК	88
ТРИ ПРАСЕТА	46	ПАПАГАЈ И КОНДОР	90
МАЈМУН И КАМИЛА	50	КОЊ И МАГАРАЦ	92
ЈАГУАР, ВАТРА, КИША	52		

ЛУЊА, СОКО КОЈИ ЈЕ ХТЕО ДА ЊИШТИ	94
БРАНЦИН, РИБОЛОВАЦ И ЖЕНА КОЈА ЈЕ ПРЕВИШЕ ХТЕЛА	96
ПАС И ЗЕЦ	100
ЛОВАЦ КОЈИ СЕ НИЈЕ ПЛАШИО ВУКОВА	102
КАКО СУ СЕ РОДИЛИ МАЧКА И МИШ	104
СТРШЉЕНИ И ПЧЕЛЕ	106
СИРОТИ ЈАРАЦ	108
МАЧКА, МИШ И ТЕГЛА С МАШЋУ	110
СЛЕПИ МИШ, КУПИНА И ГАЛЕБ	114
ЛАВ И ВЕПАР	116
РАКУН И ПЧЕЛИЊЕ ДРВО	118
ПАУК, ЗЕЦ И МУДРОСТ	120
КИТОВО ГРЛО	122
ГАВРАН И ЛИСИЦА	124
ЛУЊА И ЗМИЈА	126
ЈАГУАР И ТАПИР	128
ПАУН И ЖДРАЛ	130

ЛЕОПАРДОВЕ ШАРЕ	132
ОРАО И ЛИСИЦА	136
КАКО СУ ЖИВОТИЊЕ ДОБИЛЕ РЕПОВЕ	138
МАЧКА ТРАЖИ ПРИЈАТЕЉА	140
МАЛИ СЛОН	142
КАМИЛИНА ГРБА	146
НОСОРОГОВА КОЖА	150
РАК И ЛИСИЦА	152
ПОКЛОНИ КРАЉА ЛАВА	154
ЗЕЦ И ЖАБЕ	156
ЛАВ ИДЕ У РАТ	158
ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР	160
КОКА СНЕЖАНА И СЕДАМ МАЛИХ СОВА	164
МАЧОР, ЗЕЦ И ЛАСИЦА	168
ПЕТЛИЋ, МАЧКА И МИШИЋ	170
СЛЕПИ МИШ И ДВЕ ЛАСИЦЕ	172
КОРЊАЧА И ПАТКЕ	174

УВОД

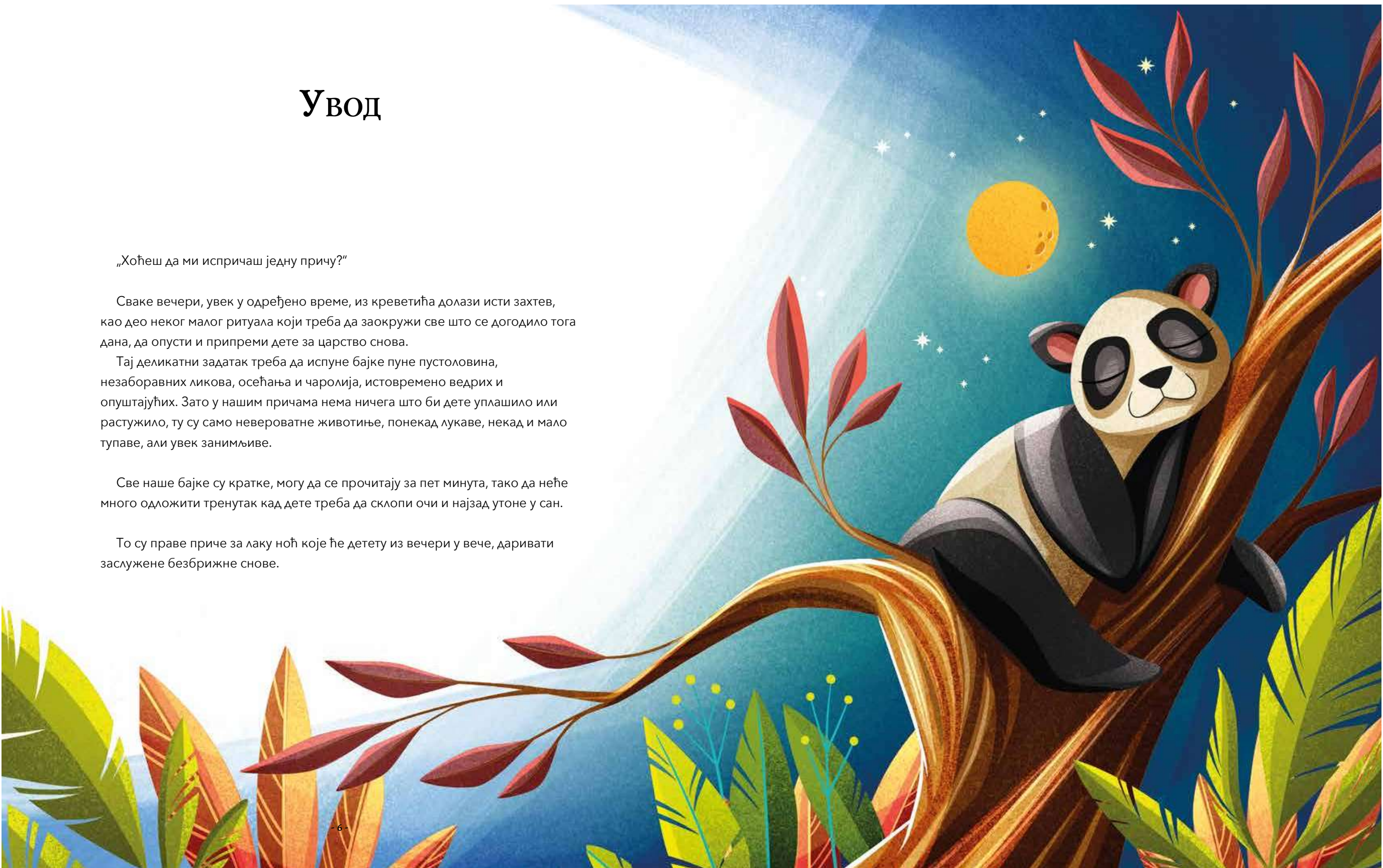
„Хоћеш да ми испричаш једну причу?“

Сваке вечери, увек у одређено време, из креветића долази исти захтев, као део неког малог ритуала који треба да заокружи све што се догодило тога дана, да опусти и припреми дете за царство снова.

Тај деликатни задатак треба да испуне бајке пуне пустиловина, незаборавних ликова, осећања и чаролија, истовремено ведрих и опуштајућих. Зато у нашим причама нема ничега што би дете уплашило или растужило, ту су само невероватне животиње, понекад лукаве, некад и мало тупаве, али увек занимљиве.

Све наше бајке су кратке, могу да се прочитају за пет минута, тако да неће много одложити тренутак кад дете треба да склопи очи и најзад утоне у сан.

То су праве приче за лаку ноћ које ће детету из вечери у вече, даривати заслужене безбрижне снове.

СПОРАЗУМ МАЧАКА И МИШЕВА

Једнога дана краљ мачака је лисици дао задатак да оде код краљице мишева и представи јој нацрт споразума о миру између два народа, да би сви најзад могли да живе срећно и безбрижно. Нашавши се пред владарком, гласник се наклонио у знак поштовања и свечаним гласом саопштио: „Ваше величанство, краљ мачака ми је наложио да Вам уручим овај текст којим би се заувек разрешила тешка ситуација која постоји између Ваша два народа. Краљ предлаже да се подстакне склапање брака између мачака и мишева који би тако, током времена, постали једна нација.“

Краљица га је пажљиво саслушала, захвалила му и рекла: „И нама је важно да склопимо мир и зато ценим иницијативу краља мачака, али Вас молим да ми дате мало времена да се консултујем с мојим саветницима. Већ данас ћете имати мој одговор.“

Одмах је окупила своје ministre и остале великаше и представила им план који је лисица донела.

Уследила је жучна расправа, али на крају су се сви сложили да је то одлично решење које ће донети мир и спокојство и једном и другом народу. Краљица је одлучила да прво треба да буде склопљен брак између њене ћерке и сина краља мачака. Сви присутни су то поздравили аплаузом, па је она свој предлог уручила гласнику и замолила да га однесе мачијем владару.

У општој еуфорији, изненада се зачуо глас старе мишице коју су сви ценили због њене мудрости.

„Велико задовољство ми пружа сазнање да је на помолу мирна будућност заснована на тако значајној заједници, али треба да имамо на уму да су мачке и мишеви одувек били најљући непријатељи, што ме, ако дозвољавате, чини мало сумњичавом. Поред тога, немојте да заборавите да је и лисица од памтивека наш заклето противник. Сви знамо приче о многим склопљеним примирјима између разних животиња које су се, од прве до последње, лоше завршиле. Дозволите ми зато да вас позовем на опрез, чак и приликом свадбене церемоније која ће се одиграти у нашем дворцу: отворимо четворе очи и будимо спремни да бежимо у случају опасности!“ закључила је стара мишица.

Њене речи су имале одјека, па су мишеви започели са свадбеним припремама уз одговарајуће мере предострожности.

За то време, краљ мачака је послао своје уходе да сазнају шта се дешава у оближњем краљевству. Није му требало много да схвати да су мишеви с подозрењем дочекали његове намере.

На дан венчања, мачке су стигле у дворач празнично расположене, певајући и играјући. Речи њихове песме су гласиле овако: „Весели се мачији роде, у нашу замку мишеви сад ходе!“

Но, мишеви се нису уплашили већ су спремно запевали: „Сакрили смо се ми на време, то је за вас велико бreme!“

Мачкама је преостало само да подвију репове и оду. Од тога дана више нико није причао о браковима између ова два народа.

СИТИ ВУК

Вуку се тога дана баш посрећило пошто се дочепао плена који је неки непажљиви ловац оставио испод дрвета. Направио је праву гозбу достојну великог газде, а затим је онако сит и задовољан, кренуо да прошета шумом ради бољег варења. У једном тренутку, на путу му се нашла млада овца која се неопрезно удаљила од свога стада. Кад га је угледала, сиротица се укочила од страха тако да није могла ни да бежи. Пошто је важио за алавог предатора, вук је, што због свог природног нагона, што због сујете, канџама зграбио овчицу, али док ју је гледао како дрхти, схватио је да после онолике гозбе више нема апетит. Шта сад да ради? Како да објасни осталим становницима шуме зашто је пустио плен, а да не наруши свој углед у њиховим очима? У тренутку му сину идеја, па рече овчици: „Данас сам посебно великодушан па сам одлучио да ти пружим прилику да се спасеш, али прво треба да ми повериш три жеље. Уколико проценим да су паметне, бићеш слободна.“

Вуков предлог је изненадио овчицу која се већ помирила са својом тужном судбином, али се ипак брзо снашла и одговорила му: „Моја прва жеља би била да те никада нисам срела, а пошто већ јесам, волела бих да си слеп. Нажалост, ништа од тога ми се није испунило па ми преостаје само да теби и свим осталим вуковима пожелим да вас снађе неко зло, па да видите као сте мени и мојим другарицама, али и свим осталим шумским животињама загорчали живот иако вам нико ништа нажао није урадио!“

Вука је изненадио овакав овчицин одговор, али уместо да се наљути и казни је, што би се од њега очекивало, само је мирно рекао: „Много си храбра кад си се усудила да ми искрено кажеш све што мислиш и зато ћу да те ослободим!“

Скинуо је канџе са ње, окренуо се и отишао.

Чему нас учи ова прича? Да паметне особе увек знају да цене искреност и да се не вређају када их неко критикује.

